

* Przyjaźń *

Słowo "przyjaźń" zostało po raz pierwszy zdefiniowane i użyte przez greckiego matematyka Pitagorasa:□

"Przyjaciel to ten, który jest drugim ja, tak jak liczby 220 i 284□ (dwie liczby są przyjaciółmi, jeśli każda z nich jest sumą wszystkiego, co dzieli drugą)."

Pitagoras jest ojcem definicji przyjaźni i ujął ów termin doskonale, wręcz matematycznie.□

Bo cóż takiego łączy liczbę 220 i liczbę 284, by można je było nazwać liczbami zaprzyjaźnionymi?

□

Otóż, według Pitagorasa... bardzo niewiele.□

Choć niemal nic je nie łączy, to każda z nich jest sumą wszystkiego, co dzieli liczbę drugą.□I tak dzielniki liczby 220 to: 1,2,4,5,10,11,20,22,44,55,110 (razem 284), □a dzielniki liczby 284 to: 1,2,4,71,142 (razem 220).

Mamy oto matematyczny dowód na to, że przyjaciel to ktoś, kogo osobowość posklejana została z zupełnie różnych od naszych kryteriów wartości. □

A jednak to on właśnie jest tym jednym jedynym spośród tysięcy innych, □to on pasuje do nas jak ulał.

Dziś najczęściej (i najwygodniej), lecz jakże mylnie □według Pitagorasa, słowo przyjaźń używane jest w stosunku do osoby □zgadzającej się z poglądami, które sami wyznajemy.□

Przyjaciel myli się nam z "naszym klonem intelektualnym", □kimś, kogo rozumiemy jak samego siebie, a on nam przytakuje.□

Tymczasem w przyjaźni, według ojca tej definicji, chodzi o coś innego.